

גלישנות

שמימיה הם מים מלוחים ובריאים. כך אומרת לימור חסון בת 18 ששיערה שחור ומתולתל, וביקיני מינימאלי בצבע ירקרק מרגיש את גופה השוף.

”בטח שיש כאן חתיכות!”

לימור, השמניסטית מגימ' נסיה הרצליה, מגיעה לכאן כבר השנה השנייה: „כאתי בשנה שעברה, כי חיפשתי מקום נעים ושקט, כים פשוט כלתי אפשרי לשבת לכר מבלי שיטרידו אותן.

„אני באה לבריכה שלוש פעמים

זאת לא בריכה לציד. באים לשחות במים המלוחים. אבל חסר הצל, ואין בריכה לתינוקות!

בשבוע ושוהה בה מהבוקר עד שעות אחר הצהריים ועושה 50 בריכות בסגנון חתירה (אורך כל בריכה: 50 מטר). כאתי לכאן גם כתקופת בחינות הבגרות. השחייה שיחררה אותי מכל להצי הבחינות. טוב לי כאן, זאת בריכה שגוען.”

ז'נט רמבאום בת ה-26, ילידת ארצות-הברית גם היא בין הקבועות של גורדון. היא נמצאת בארץ חמש שנים. ז'נט היא כנרית, שניגנה

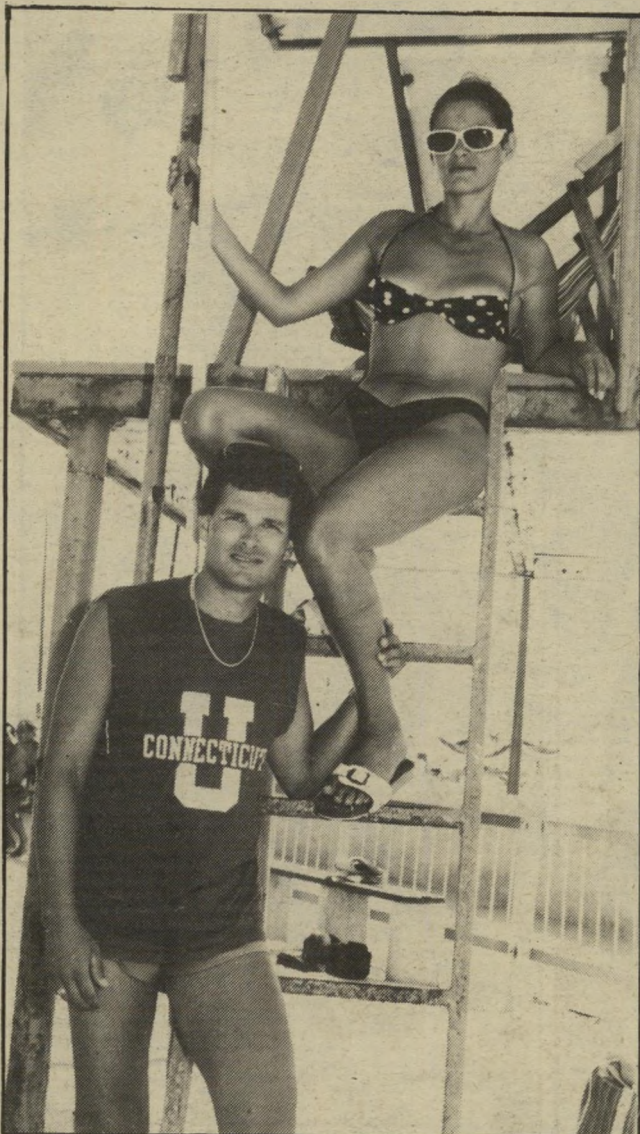
שמיניסטית צעירה היא לימור חסון. הלושה בביקיני ירקרק, אומרת התיכונסטית הנאה. „אפשר לתפוס שלוה ואפשר לשבת לבד!”

בורסת היהלומים ליטור גרנית הימפיה בת ה-21 נראית כמו דוגמנית. אבל היא עוסקת בליטוש ומיון יהלומים. היא מבקרת בבריכת גורדון מגיל 10.

לקבל בבריכות מלאות בכלור. האווירה רגועה ומשרה שלוה. חלי בורג, ספרית בחופשה, מגיעה לבריכת גורדון בעיקבות חברה, אלברט מלכה, שוהו מקום מישכנו הקבוע מזה ארבע שנים. והוא אומר: „בטח שיש כאן חתיכות, חיילות מורות, גננות וסתם נשים יפות.” חלי האקסוטית, שיערה עשוי פסים בלונדיים והיא לבושה בגדיים בצבעי אדום, שחור, לבן, המרגיש את צבע המוקה שלה. „נחמד פה”, היא אומרת „אפשר לשחות בשקט, לשחק מטקות, לקפוץ על חבל וגם לאכול אכטיח.” פטרישיה אטלן הצרפתייה, לבושה בכגריים ביקיני שחור-לבן, שחוייתו (המשך בעמוד 46)

בתזמורת הקאמרית ובפילהמונית. שיערה קצר בסגנון גרסון, עיניה כחולות וגדולות והיא נהנית מהבריכה: „אני באה לכאן כדי להוציא את האנרגיה. זה מסדר לי את היום. וגם אין כאן גברים נורדיקים!” דינה, רווקה בת 28, יושבת על שפתי הבריכה, רגל אחת בתוך המים והשנייה מחוצה להם, כובע-מגן על שיערה, מישקפיי-משש גדולים על עיניה, ובידה האחת היא מחזיקה ספר ובשנייה סיגריה ופחית משקה: „אני באה לכאן ברציפות, כבר שמונה שנים. נקי פה, המים מיימלח, המוחלפים כל לילה, והנשאבים ממעמקי-הים. המליחות הזאת טובה ובריאה ומונעת כל מיני מחלות, אותן אפשר

שחינית קבועה היא פטרישיה אטלן. בעלת בוטיק. „אני שוחה פה בקיץ ובחורף וידידי הטוב ביותר בבריכה הוא יוסי דננברג, המורה לשחייה.” מימין: טלי פרל, עובדת מישרד-נסיעות.

יש חתיכות, המאכלסות את חופי הרחצה ויש המעדיפות את הבריכה כשמטרתן העיקרית היא לאו דווקא לראות ולהיראות, להפגין גוף חטוב, המיחה לטרפו, אלא לשחות, והרכה, או, במילים אחרות, „לעשות בריכות”. עשרים, שלושים ואפילו ארבעים. הספורטיביות האלה שוחות באופן קבוע בבריכת גורדון בתל-אביב

טלפון ציבורי